

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 01 de Barcelona

Avenida Gran Vía de les Corts Catalanes, 111, edifici I - Barcelona - C.P.: 08075

TEL.: 935548447

FAX: 935549780

EMAIL: contencios1.barcelona@xij.gencat.cat

N.I.G.: 0801945320160003884

Procedimiento ordinario 226/2016 -D

Materia: Urbanismo

Entidad bancaria BANCO SANTANDER:

Para ingresos en caja. Concepto: 0897000000022616

Pagos por transferencia bancaria: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274.

Beneficiario: Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 01 de Barcelona

Concepto: 0897000000022616

Parte recurrente/Solicitante/Ejecutante: MAJESTIC
CAPITAL GROUP, SL.

Procurador/a: Ignacio Lopez Chocarro

Abogado/a: José Luis Ruiz-Flores Lalmolda

Parte demandada/Ejecutado: AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

Procurador/a: Oscar Entrena Lloret

Abogado/a:

SENTENCIA Nº 260/2019

Barcelona, 30 de octubre de 2019

Ramona Guitart Guixer, Magistrada-Jutge en substitució del Jutjat del Contenciós Administratiu nº 1 dels de Barcelona, ha vist les actuacions del recurs contenciós administratiu ordinari núm. 226/2016-D promogut per

. representada pel Procurador dels Tribunals, Ignacio López Chocarro i defensat pel Lletrat, Jose Luis Ruiz-Flores contra l'AJUNTAMENT DE GRANOLLERS representat pel Procurador dels Tribunals, Oscar Entrena Lloret i defensat pel Lletrat municipal amb motiu de la desestimació per silenci administratiu de la sol·licitud de revisió d'ofici del conveni urbanístic subscrit amb l'Ajuntament de Granollers el dia 22 de novembre de 2005, instada en data 25 d'octubre de 2010.

ANTECEDENTS DE FET

1: Interposat el present recurs contenciós administratiu, el qual ha estat tramitat conformement amb allò que disposa la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa (LJCA) en relació amb el procediment ordinari general.

2: La part actora va formalitzar la seva demanda, interessant -pels motius i amb fonaments que es donen per reproduïts- l'anul·lació de l'acte administratiu impugnat en base als raonaments exposats en el seu escrit de demanda amb expressa imposició de costes a l'administració demandada.

3: L'Administració demandada presentà l'escrit de contestació a la demanda, sol·licitant d'aquest Jutjat la desestimació íntegra de la demanda, amb imposició de costes al

recurrent. I tot això, per motius i amb fonaments que també es donen per reproduïts.

4: Després d'haver estat practicades les proves admeses i d'haver presentat les parts llurs respectives conclusions, les actuacions van ser declarades concloses per a sentència.

5: En la tramitació del present procediment han estat observades les prescripcions legals d'aplicació.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. L'acte administratiu impugnat té per objecte la desestimació per silenci administratiu de la sol·licitud de revisió d'ofici del conveni urbanístic subscrit per la recurrent amb l'Ajuntament de Granollers el dia 22 de novembre de 2005, instada en data 25 d'octubre de 2010.

SEGON. Tanmateix per la resolució del present recurs contenciós administratiu resulten rellevants esponar els següents antecedents de fet:

1.- El Conveni urbanístic subscrit entre ambdues parts ([redactat] i AJUNTAMENT DE GRANOLLERS) va ser una proposta instada en l'any 2001 per la mercantil [redactat]

Consta la subrogació de la companyia [redactat], en tots els drets i obligacions assumits per la companyia [redactat]. conseqüència de la subscripció del conveni urbanístic arrel de la seva dissolució.

2.- Que el canvi de qualificació urbanística que es va operar a l'esmentada finca arrel de la signatura d'aquell Conveni urbanístic, representava un increment patrimonial per aquella societat atès suposava requalificar el sòl d'equipament recreatiu privat a residencial en illa tancada, i per tant, permetent la construcció d'un edifici d'habitatges a ple centre urbà de Granollers al lloc a on durant més de 40 anys la societat havia gaudit de l'explotació d'un cinema, havent obtingut com a conseqüència d'aquell canvi de qualificació urbanística i de les obres dutes a terme en aquell solar un total de 31 habitatges, 2 locals, 64 places d'aparcament i 32 trasters tots ells amb règim de promoció i venda privada.

3. Que en l'esmentat Conveni subscrit entre [redactat] i l'Ajuntament de Granollers s'obligava a fer un canvi en la qualificació urbanística de la finca de la seva propietat passant d'equipament privat a residencial privat i aquella societat s'obligava a cedir a l'Ajuntament el local situat en planta baixa de l'edifici resultant de l'actuació urbanística realitzada en varies finques de la seva propietat, una de les quals havia albergat durant molt anys l'antic [redactat], de Granollers.

4.- Que el Conveni es un acte ferm i consentit el qual manté al dia d'avui plena vigència atès que mai ha estat declarada la seva nul·litat mitjançant sentència ferma.

5. Que els tràmits d'informació pública i aprovació provisional del POUM de Granollers entre els anys 2005 i 2006 dins l'àmbit del qual es va subscriure el conveni no van ser

impugnats, així com, consten les al·legacions al conveni formulades per [redacted], accedint a les modificacions al conveni proposades per la companyia.

6. Que el Conveni urbanístic va quedar ratificat mitjançant Acord de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona de data 27 d'abril de 2006 (folis 37 i ss. de l'exp. adm.) d'aprovació definitiva del POUM de Granollers incorporant les previsions del conveni a aquell POUM i, a partir del 12 de gener de 2007, data de publicació de la seva aportació definitiva al DOGC- havent de desplegar tots els seus efectes jurídics envers cada una de les part conponents.

7. Que en data 29 de juliol de 2010 la societat [redacted], va procedir a realitzar la cessió gratuïta del local de planta baixa de l'edifici construït a favor de l'Ajuntament de Granollers mitjançant escriptura atorgada davant el Notari de Barcelona, Sra. Berta Garcia Prieto amb el núm. 3392 de Protocol.

8. Que consta la sol·licitud de revisió d'ofici del conveni instada per la societat -ara recurrent- [redacted] amb l'escrit de data 25 d'octubre de 2010 acompanyant l'escriptura de revocació de la cessió gratuïta del local baixos de l'edifici atorgada el dia 4 d'octubre de 2010 davant el Notari de Barcelona, Sra. Berta Garcia Prieto (folis 61 a 67 de l'exp. adm.).

9. La sol·licitud de revisió d'ofici va ser inadmesa a tràmit per l'Ajuntament per silenci administratiu i no va ser objecte d'impugnació ni en via administrativa ni jurisdiccional des del escrit de la part recurrent de data 25 d'octubre de 2010 fins a la interposició del present recurs contenciós administratiu.

TERCER. En el relat de la seva demanda, la part recurrent sosté que l'Ajuntament de Granollers va imposar una sèrie de condicions a la societat [redacted] per a procedir al canvi de qualificació urbanística de la finca de la seva propietat. Així sosté, en síntesi:

- Que l'Ajuntament li va imposar de forma coactiva la signatura d'un conveni urbanístic previ al canvi de qualificació urbanística de la finca de la seva propietat d'equipament recreatiu privat a residencial privat.
- Que ho va fer amb la finalitat de no complir amb la normativa vigent en quant a les cessions en sòl urbà.
- Que el percentatge de cessió del sòl a favor de l'Administració també va ser una imposició de l'Ajuntament

Pretén la part actora en la seva demanda que el conveni sigui declarat nul,- tot i ser un acte ferm i consentit per la pròpia societat- tot posant de manifest que la revisió d'ofici d'acord amb la jurisprudència esdevé una via per a les impugnacions sobre els fons dels actes administratius una vegada hagin transcorregut els terminis legalment establerts.

En el seu torn posterior, la part demandada va contestar a la demanda amb oposició a la mateixa i amb exposició així mateix per la seva part dels antecedents considerats de major interès per l'adequada resolució de la litis, al no entendre concurrent el supòsit aquí enjudiciat cap de les infraccions jurídiques denunciades de contrari, i si pel contrari, plenament conforme a dret l'actuació administrativa recorreguda la qual integra confirmació interessa peticionant la condemna en costes a la recurrent.

QUART. L'objecte de la present controvèrsia es centra en la sol·licitud de revisió d'ofici va ser inadmesa a tràmit per l'administració per silenci negatiu, desestimació que no va ser impugnada per la societat recurrent, ni en via administrativa ni en via jurisdiccional del seu escrit de data 25 d'octubre de 2010 i fins a la formalització de la demanda.

En efecte, com ja posat de manifest la sol·licitud de revisió d'ofici del conveni instada per la societat recurrent ve ser cursada per primera vegada amb l'escrit d'al·legacions presentat el dia 25 d'octubre de 2010 acompanyat a l'escriptura de revocació de la cessió gratuïta del local baixos de l'edifici atorgada el dia 4 d'octubre de 2010 davant la Notaria de Barcelona, Sra. Berta Garcia Prieto (folis 61 a 67 de l'exp. adm.). La societat recurrent entén que es necessari instruir un procediment pel qual es declari la nul·litat de ple dret o l'anul·labilitat de la part del conveni urbanístic que acorda la cessió gratuïta i obligatòria del local a favor de l'Ajuntament.

Disposa l'art. 102.3 de la Llei 30/1992 i l'art. 106.3 de la vigent LPAC preveuen la facultat de l'òrgan competent per a la revisió d'ofici d'acordar la inadmissió a tràmit de les sol·licituds formulades pels interessats, sense necessitat de Dictamen del Consell d'Estat u òrgan consultiu corresponent.

En aquest sentit com raona la sentència del Tribunal Suprem de 7 de maig de 1992, la qual fonamentació jurídica passem a reproduir,

"(...) La jurisprudencia ha entendido que en los supuestos de total inactividad en que la Administración, frente a la acción de nulidad del particular, daba lugar a denegación presunta silencio, así como en los casos de resolución expresa denegatoria que, una forma u otra, rechazaba la petición de nulidad y no la sometía al trámite previsto en el art. 109, de audiencia de los afectados y dictamen preceptivo y vinculante (en rigor cuasivinculante) del Alto Cuerpo Consultivo, ha entendido que lo procedente, una vez recurridos en vía contencioso-administrativa éstos actos administrativos denegatorios, no el examen directo de la validez del acto o de la norma o de su pretendida nulidad radical sino el que la Administración sometiese la petición o acción al procedimiento formal revisorio que dice el precepto, recabado dictamen del Consejo de Estado y resolviendo en consecuencia.

I també la sentència del TSJ de Madrid, de 21 de març de 2016, la qual fonamentació jurídica passem a reproduir,

"(...) CUARTO.- El artículo 102 de la Ley 30/1.992 tiene como objeto facilitar la depuración de los vicios de nulidad radical o absoluta de que adolecen los actos administrativos, con la finalidad de evitar que por el transcurso de los breves plazos de impugnación se produzca su definitiva consolidación. Se persigue pues, mediante dicho cauce procedimental, ampliar las posibilidades impugnatorias, evitando que una situación afectada por una causa de nulidad de pleno derecho quede perpetuada en el

tiempo y produzca efectos jurídicos pese a adolecer de un vicio de tan relevante trascendencia. Ahora bien, no pueden enmascarse como nulidades plenas lo que constituyen meros vicios de anulabilidad (Sentencias del Tribunal Supremo de 18 de Diciembre de 2.007 , 26 de Noviembre de 2.010 , 12 de Julio de 2.012 y 4 y de 16 de Julio de 2.013 , entre otras).

La misma jurisprudencia ha advertido de que la acción de nulidad no está concebida para canalizar cualquier infracción del ordenamiento jurídico que pueda imputarse a un acto administrativo, sino únicamente aquellas que constituyan, por su cualificada gravedad, un supuesto de nulidad plena, previsto en el artículo 62.1 de la Ley 30/1.992 (SsTS de 27 de Noviembre de 2.009 , 26 de Noviembre de 2.010 , 28 de Abril de 2.011 o 5 de Diciembre de 2.012).

Ahora bien, se trata de un medio extraordinario de revisión que como tal debe ser interpretado de forma restrictiva. En este sentido se pronuncia la Sentencia del Tribunal Supremo de 30 Junio de 2.004 , que alude a lo razonable de dicha interpretación "ya que, de lo contrario, estaríamos ante una vía indirecta de impugnación para reabrir plazos frente a actos que han ganado firmeza. La restrictividad en su uso resulta, pues, incontestable al hilo de la reiterada doctrina jurisprudencial (Sentencia de 19 de diciembre de 2001) que venía insistiendo en la posibilidad de inadmitir sin más trámite una acción de nulidad cuando sea de todo punto evidente la absoluta inconsistencia de la impugnación".

Por tanto, el artículo 102 antes transcrito de la Ley 30/1.992 regula un procedimiento excepcional de carácter limitado a los actos nulos de pleno derecho y que, además, se dé la circunstancia de que hayan puesto fin a la vía administrativa o no hayan sido recurridos en plazo, esto es, contra actos firmes sobre los que no cabe recurso alguno, permitiendo, por otra parte, la inadmisión a trámite de las solicitudes formuladas por los interesados, sin necesidad de recabar dictamen del Consejo de Estado u Órgano Consultivo de la Comunidad Autónoma, cuando las mismas no se basen en algunas de las causas de nulidad del artículo 62 o carezcan manifiestamente de fundamento.

Dicho lo anterior, hay que partir de la base de que en el Derecho Administrativo la regla general es la de anulabilidad del acto administrativo, por lo que solo pueden considerarse como nulos de pleno derecho los actos previstos como tales en la Ley, concretamente en el artículo 62.1 de la Ley 30/1.992 de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común; en consecuencia, no existen otras causas de nulidad de pleno derecho que las expresamente establecidas en la Ley, las cuales, además, deben ser objeto de interpretación restrictiva (...).

(...) Téngase en cuenta que, en cualquier caso, en tales precedentes recursos contenciosos fue donde debió plantear la recurrente las nulidades de pleno derecho y anulabilidades que hubiera tenido por conveniente, y no intentar reabrir el debate a través de la vía extraordinaria del recurso de revisión del artículo 102 de la Ley 30/1.992 , que no cabe puesto que la citada norma exige no solo la nulidad de pleno

derecho del acto administrativo sino también que no hayan sido recurridos en plazo, circunstancias que no concurren en el presente caso, por lo que, conforme a lo prevenido en el apartado tercero del citado artículo se debe inadmitir a trámite las solicitudes formuladas por los interesados, cuando las mismas no se basen en algunas de las causas de nulidad del artículo 62 o carezcan manifiestamente de fundamento. (...)”.

Fent aplicació de la doctrina jurisprudencial exposada cal realitzar una interpretació restrictiva de les sol·licituds revisió d'ofici per declarar actes nuls.

Així en el present cas, allò que correspondria a la recurrent seria vehicular si és procedent la inadmissió a tràmit de la seva sol·licitud de revisió d'ofici del conveni urbanístic i impugnar-la, però en cap cas interposar recurs sobre el fons que afecti a la validesa de conveni, doncs en tot cas, poder declarar la nul·litat del conveni pel mecanisme de la revisió d'ofici cal el corresponent informe de la Comissió Jurídica Assessora i la tramitació que estableix l'art. 8 de la Llei 5/2005, de 2 maig de la Comissió Jurídica Assessora.

D'altra banda, la revisió d'ofici del conveni sol·licitada es va fer sobre un acte ferm i consentit per la recurrent derivat de l'aprovació del Planejament Urbanístic municipal per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona el dia 28 de setembre de 2006 la qual resta subjecte als límits de la potestat revisora de l'administració continguts en el vigent art. 110 de la Llei 30/2015 i art. 106 de la Llei 30/1992.

Per tant, sosté sobre la inadmissió a tràmit de la sol·licitud de revisió d'ofici del conveni, no es podria entrar a conèixer sobre la seva validesa.

En efecte, no es pot utilitzar la petició de nul·litat com a via per demanar allò que d'acord amb els terminis preclusius no es va realitzar. Aquesta potestat revisora queda matisada quan ens trobem davant la impugnació de Plans d'ordenació o d'altres instruments urbanístics atès que la seva nul·litat sobrevinguda no està prevista dins dels supòsits legals de la nul·litat de ple dret prevista a l'art. 47.1 de la LPAC.

Val a dir que les posteriors instàncies efectuades per la recurrent en dates 8 de novembre i 3 de desembre de 2010 (folis 80 a 88 de l'exp. adm.) no son sinó una mera reiteració d'aquella sol·licitud inicial la qual va ser desestimada per silenci administratiu. Així doncs, des de la subscripció del conveni per la recurrent en data 22 de novembre de 2005 en cap dels diversos tràmits d'informació pública derivats de l'aprovació del POUM de Granollers la recurrent ha presentat al·legacions al respecte ni ha impugnat davant la jurisdicció o en via administrativa aquell instrument urbanístic.

Pel que fa al Conveni urbanístic es un acte administratiu ferm que desplega tots els seus efectes i els actes impugnats no son altre cosa que mers actes d'execució d'aquell conveni. Cal concloure, per tant, que a la vista de les actuacions queda palès que la societat recurrent derivat de la subscripció del conveni ha obtingut un increment patrimonial i un benefici econòmic resultant de la construcció i venda dels habitatges i places d'aparcament existents en l'edifici al qual cosa no ha renunciat formalment tot i haver realitzar formalment la revocació de la cessió gratuïta del local a favor de l'Ajuntament i haver instat la revisió d'ofici del conveni en quant als efectes que derivats

d'aquell instrument urbanístic, li eren desfavorables però mai ho ha fet envers aquells efectes que li han estat del tot favorables i que li han suposat- com ja s'ha dit- un mes que evident benefici econòmic i increment patrimonial. En efecte, no consta que arrel del canvi de qualificació urbanística operat sobre la finca de la seva propietat en virtut d'aquell instrument urbanístics que la recurrent hagi realitzar cap actuació formal o oferiment per deixar sense efecte el conveni urbanístic i retrotreure la situació i qualificació urbanística de la finca al moment anterior a l'aprovació del POUM de Granollers (aquest extrem s'acredita pel doc. núm. 2 de la contestació de la demanda certificació emesa per la Secretaria General de l'Ajuntament de Granollers de data 31 de maig de 2017 relativa a la inexistència d'actuacions per part de la recurrent amb aquella finalitat).

El conveni es presumeix vàlid i ajustat a dret, desplega tots els seus efectes del qual no pot ser revisat el seu contingut atès que no ha estat impugnat ni de forma directa ni indirecta i la seva no execució contravé l'interès general i suposa un enriquiment injust per part de la societat recurrent (aquest aspecte resta acreditat mitjançant el doc. núm. 3 de la contestació de la demanda corresponent a l'Informe tècnic redactat per la Cap del servei d'urbanisme i habitatge municipal del dia 30 de maig de 2016 es fixa el valor de la finca objecte de nova qualificació urbanística en 3.384.288 euros mentre que la finca sense el seu conveni el seu valor seria d'1.401.300 euros).

Tots aquests extrems restes corroborats a partir de la valoració de la prova practicada, i en concret, les testificals practicades a les presents actuacions del [redactat] arquitecte proposat per la recurrent i [redactat], arquitecte municipal de l'Ajuntament de Granollers i [redactat] -autors informe pericial- manifesten en les seves declaracions que el conveni urbanístic signat per ambdues parts va ser una proposta que va partir única i exclusivament de la companyia [redactat], i que va ser la pròpia societat qui es va posar en contacte amb l'Ajuntament de Granollers a partir de l'any 2011 per tal d'aconseguir un canvi de qualificació urbanística de la seva finca on fins a les hores havia estat ubicat l'històric cinema [redactat]. Precisament també queda palès d'ambdues testificals que el contingut del conveni urbanístic van ser consensuat prèviament a la seva subscripció i que [redactat] era perfectament coneixedora de tots els drets i obligacions que per cada una de les parts comportava la signatura del conveni. També reconeixen el mes que evident increment patrimonial que es va operar en virtut del conveni urbanístic en la finca de la recurrent. També manifesta [redactat] que contràriament allò assenyalat per la recurrent no opera cap tipus de condicionament de l'Ajuntament envers a la recurrent. El testimoni, [redactat] reconeix que una vegada subscrit el conveni per part de la societat i durant la redacció del projecte d'edifici d'habitatges que s'hauria d'edificar en el solar objecte del canvi de qualificació urbanística va col·laborar en diverses ocasions amb els Tècnics de l'Ajuntament de Granollers per tal de configurar l'espai que hauria de ser cedit amb posterioritat a aquells administració en virtut del conveni.

Arribats a aquest punt, tenint en compte que el conveni urbanístic es un acte ferm i consentit -raó per la qual com ja hem posat de manifest no es pot revisar el seu contingut- cal significar que tampoc resultaria d'aplicació el règim de revocació de les donacions a les cessions gratuïtes que porten causa d'un conveni urbanístic, en aquest sentit il·lustrativa la doctrina jurisprudencial dictada a l'efecte, entre d'altres, la sentència del

Tribunal Suprem de data 26 d'abril de 2005, la qual fonamentació jurídica passem a reproduir:

(...) Debemos, pues, rechazar ---como hace la Sala de instancia--- la pretendida alteración de la calificación jurídica del convenio suscrito entre las partes. El texto del mismo ---aunque los recurrentes pretendan la calificación de donación modal--- no puede ser más explícito, tanto en su cláusula Primera (obligación de recoger las mencionadas determinaciones urbanísticas) como en la Segunda (cesión gratuita y libre de cargas de los terrenos destinados a usos públicos, espacios libres, viales y equipamientos reflejados en el plano anexo al mismo). Aunque la causa del convenio fuera, como ahora señala la recurrente, su simple liberalidad, con la carga modal expresada, ---lo que no es cierto, como se ha expuesto antes---, e, hipotéticamente aceptáramos tal planteamiento, en ningún caso, los términos expresados del convenio podrían conducir a la revocación de la aceptación de los terrenos destinados al mercado, ya que el cambio producido ---merecedor de la nulidad urbanística decretada--- no alteraría el contenido esencial de las contraprestaciones obligacionalmente exigibles (...)"

Per les consideracions exposades s'escau desestimar el recurs contenciós administratiu interposat.

ULTIM. A tenor dels arts. 68.2 i 139.1 de la vigent Llei reguladora d'aquesta Jurisdicció modificat aquest últim per la Llei 37/2011 de 10 d'octubre de mesures d'agilització processal, les costes processals s'imposaran en primera o única instància a la part que hagi vist rebutjades totes les seves pretensions en la sentència o en la resolució del recurs o de l'incident a excepció que es justifiqui la seva no imposició. Sense que no obsti, en seu cas, la manca de sol·licitud expressa de condemna en costes per les parts, tota vegada que aquest pronunciament es sempre obligat o imperatiu per la decisió judicial, sense incorre per raó de tal vici d'incongruència processal *-ultra petita partium-* articles 24.1 CE i 33.1 i 67.1 LJCA-, a l'concernir l'esmentada declaració judicial a una qüestió juridico processal de conformitat amb el dictat de l'art. 68.2 de la Llei Jurisdiccional i d'una reiterada jurisprudència tant contenciosa administrativa com constitucional (entre altres, STS Sala Contenciosa Administrativa, de 12 de febrer de 1991; i STC, Sala Primera, núm. 53/2007, de 12 de marc, i 24/2010, de 27 d'abril).

Cal recollir, doncs, el principi de venciment mitgat, tot i que en el supòsit aquí examinat ens porta a concloure amb la no imposició de costes tota vegada que la singularitat de la qüestió aquí debatuda veta estimar que es trobi absent en el cas que ens ocupa *iusta causa litigandi* (series dubtes de fet o dret) tot això tenint en compte que per la jurisprudència recaiguda en supòsits similars per apreciar a aquests efectes que el cas era jurídicament dubtós tal i com assenyala l'art. 394 de la Llei 1/2000, d'Enjudiciament Civil.

DECISIÓ

Ateses les consideracions anteriors, i fent ús de la potestat que li ve conferida per l'art. 117 de la Constitució, aquest Jutjat ha resolt:

DESESTIMAR el present recurs contenciós administratiu ordinari núm. promogut per

[REDACTED] . contra l'AJUNTAMENT DE GRANOLLERS, atès que l'actuació administrativa impugnada és ajustada a dret.

Sense costes.

Notifiqui's a les parts la precedent sentència fent constar que no és ferma, essent, per tant, susceptible de recurs d'apel·lació davant la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a interposar a través d'aquest Jutjat en un termini màxim de quinze dies hàbils, comptadors des de l'endemà d'haver estat rebuda la notificació del veredict.

Així, per aquesta la meva sentència, de la qual s'unirà testimoni a les actuacions, portant-se l'original al Llibre corresponent, ho pronuncio, mano i signo. S.S^a IL·LMA. RAMONA GUITART GUIXER, Magistrat Jutge del Contenciós Administratiu núm. 1 de Barcelona.

PUBLICACIÓ. L' anterior sentència ha estat donada, llegida i publicada en el dia de la seva data per la Sra. Magistrada Jutge que la subscriu, de la que dono fe.

Fecha Generación: 04/11/2019 16:12

Mensaje LexNET - Notificación

Mensaje

IdLexNet	201910303608579
Asunto	Notifica sentÀncia Procediment ordinari
Remitente	Órgano JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU N. 1 de Barcelona, Barcelona [0801945001]
Destinatarios	Tipo de òrgano JDO. DE LO CONTENCIOSO Colegio de Procuradores ENTRENA LLORET, OSCAR [707] Il·lustre Col·legi dels Procuradors de Barcelona
Fecha-hora envío	04/11/2019 14:13
Documentos	0801945001_20191104_0112_14105723_00.pdf (Principal) Hash del Documento: 89301fb18781ee6d1c6db6f9cf815026e53ece38
Datos del mensaje	Procedimiento destino ORD N° 0000226/2016 Detalle de acontecimiento Notifica sentÀncia

Historia del mensaje

Fecha-hora	Emisor de acción	Acción	Destinatario de acción
04/11/2019 16:12	ENTRENA LLORET, OSCAR [707]-Il·lustre Col·legi dels Procuradors de Barcelona	LO RECOGE	
04/11/2019 14:13	Il·lustre Col·legi dels Procuradors de Barcelona (Barcelona)	LO REPARTE A	ENTRENA LLORET, OSCAR [707]-Il·lustre Col·legi dels Procuradors de Barcelona

(*) Todas las horas referidas por LexNET son de ámbito Peninsular.